

Contractació pública d'escassa quantia: opera la revisió d'ofici davant contractacions verbals?

L'actuació de les administracions públiques i dels poders adjudicadors en la gestió ordinària sovint topa amb la rigidesa del procediment administratiu, especialment en aquelles prestacions de caràcter essencial i escassa quantia econòmica. La qüestió jurídica fonamental rau a determinar si un encàrrec verbal, prohibit amb caràcter general per l'article 37.1 de la Llei de Contractes del Sector Públic (LCSP), constitueix sempre una nul·litat radical o si, per contra, pot ser qualificat com una mera irregularitat no invalidant en funció de l'import i del règim simplificat aplicable.

La regla general en el dret administratiu espanyol és la formalització escrita dels contractes. L'article 37.1 de la LCSP estableix que les entitats del sector públic no poden contractar verbalment, llevat dels supòsits d'emergència. No obstant això, la pròpia legislació preveu els coneguts com a "*contractes menors*", article 118 LCSP, i dins d'això, fins i tot es preveuen determinats mecanismes d'agilitació per a la "*contractació menor*", com el que es preveu a l'apartat 5è de l'article 118 LCSP, per a contractacions de menys de 5.000 euros.

A l'àmbit de Catalunya, el Decret llei 3/2025, de 4 de març, ha introduït una regulació específica per als anomenats "*pagaments menors*". Segons l'Article 4 del Decret llei 3/2025, els contractes d'obres, serveis i subministraments de valor estimat igual o inferior a 5.000 euros (IVA exclòs) només requereixen l'aprovació de la despesa i la incorporació de la factura, sense necessitat de cap altra tramitació procedimental addicional. De fet, l'apartat 3r d'aquest precepte indica que es poden cobrir necessitats de caràcter periòdic o recurrent a través d'aquests contractes, sempre que no s'excedeixin del límits.

1. Anàlisi de la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora al respecte (Dictàmens CJA n° 182/2025 i 104/2026)

La CJA ha hagut de pronunciar-se recentment sobre si la manca de certs tràmits en aquests contractes de baixa quantia implica o no la causa de nul·litat de l'Article 47.1.e) de la Llei 39/2015 (LPAC). Estem parlant dels **Dictàmens CJA n° 182/2025 de 8 de maig i 104/2026 de 26 de març**, que aborden un subgènere de contractació menor d'escassa quantia. Anteriorment ja s'havia abordat també la qüestió als **Dictàmens CJA n° 31/2024 i 28/2025**.

En els esmentats casos, la CJA parteix de que en diversos Dictàmens s'ha apreciat la nul·litat/revisió d'ofici davant determinats vicis de la contractació pública irregular, com la que es deriva d'haver-se prescindit del procediment de licitació (vid. **Dictàmens CJA 131/2020, 418/2024**), però també en casos en que la contractació menor verbal no hi concorren realment circumstàncies d'emergència (**Dictamen CJA n° 530/2024**).

De fet, la contractació/encàrrec verbal s'ha vist com a supòsit de revisió d'ofici ex art. 47.1.e) LPAC per remissió a l'article 39.1 LCSP, si bé la CJA també recorda que *"[...] de conformitat amb la jurisprudència, que aquesta causa vinculada a la manca de procediment no és aplicable davant l'existència de qualsevol vici de procediment, sinó únicament, d'una manera coherent amb la naturalesa excepcional de la nul·litat de ple dret, en els supòsits en què aquest vici és més greu, en concret, en els tres supòsits següents: manca total de procediment, procediment diferent al legalment previst i ommissió de tràmits essencials"* (vid. **Dictàmens CJA n° 131/2020, 546/2024, 392/2025 i 408/2025**, entre molts d'altres).

I, en relació amb les conseqüències jurídiques de la contractació verbal, ha indicat que: *"De conformitat amb la jurisprudència, aquesta Comissió ha reiterat (dictàmens 333/2012, 244/2016 i 177/2019) la nul·litat de l'encàrrec verbal i, per tant, del contracte*

verbal celebrat per l'Administració, per concurrència de la causa de nul·litat de ple dret recollida en l'article 47.1.e) de l'LPAC, per remissió de l'article 39.1 de l'LCSP, atesa l'omissió total del procediment legalment establert".

Dit això, cal tenir en compte els límits (quantitatius i temporals) de la contractació menor:

- 1) Límit quantitatiu:** l'apartat 1 de l'article 118 de l'LCSP, d'acord amb la modificació introduïda per la disposició final primera, apartat primer, del Reial decret llei 3/2020, de 4 de febrer, es consideren contractes menors els contractes d'un valor estimat inferior a 15.000 euros, quan es tracti de contractes de subministrament o de serveis, i que l'apartat segon regula els requisits que han de donar-se en la tramitació de la contractació menor. Així mateix, en l'apartat cinquè preveu: *"El que disposa l'apartat 2n d'aquest article no és aplicable en els contractes el pagament dels quals es verifiqui a través del sistema d'avançaments de caixa fixa o un altre de similar per efectuar pagaments menors, sempre que el valor estimat del contracte no excedeixi els 5.000 euros."*
- 2) Límit temporal:** A més, cal tenir en compte que els contractes menors, a més del límit quantitatiu, es delimiten pel límit temporal, establert en l'article 29.8 de l'LCSP: *"8. Els contractes menors que defineix l'apartat primer de l'article 118 no poden tenir una durada superior a un any ni ser objecte de pròrroga."* I també cal tenir en compte que està prohibit el fraccionament del contracte, de manera que no és possible fraccionar l'objecte o divisió/separació de prestacions, ni el fraccionament temporal, per a evitar estar per sobre dels llindars aplicables als contractes menors (article 99.2 en relació amb els articles 101.4 i 116.2 de l'LCSP).

En ambdós casos – és a dir, els Dictàmens CJA nº 182/2025 i 104/2026 – la Comissió parteix d'aquests límits per tal de consolidar la idea conforme que els ens adjudicadors – el primer una Empresa Pública i el segon una Administració

FERNANDEZADVOCATS

Local – el contracte es podia adjudicar directament a qualsevol empresari amb capacitat d'obrar i amb habilitació professional necessària per tal de poder dur a terme la prestació, a banda que el pagament es podia verificar a través del sistema d'avançaments de caixa fixa o qualsevol altre equivalent per a poder efectuar pagaments menors, atès que l'import és inferior a 5.000 euros, informant-se doncs de manera desfavorable a la revisió d'ofici plantejada.

Per tant, aquesta Comissió conclou que, tenint en compte el caràcter excepcional de la revisió d'ofici, i d'acord amb la documentació que consta en l'expedient, en la mesura que es podien fer aquests pagaments amb la presentació de la factura perquè no es vulnera el procediment establert legalment en l'article 118 de l'LCSP, no s'incorre en aquest cas en la causa de nul·litat prevista en l'article 47.1.e) de l'LPAC, de manera que tampoc no correspon examinar-ne els possibles efectes, ni, si s'escau, la possible responsabilitat patrimonial de l'Administració.

2. Consideracions pràctiques

Dels anteriors casos en podem extreure algunes conclusions pràctiques d'interès, tals com que, si bé la contractació pública verbal és quelcom que pot donar peu a certes irregularitats a excepció dels casos legalment previstos, en determinats casos com la contractació menor de l'article 118.5 LCSP no equival a una absència total del procediment, podent-se emparar doncs en el règim de pagaments menors. No obstant, i tenint en compte el principi de l'excepcionalitat de la revisió d'ofici, l'Administració no pot emprar la prerrogativa de la revisió de manera abusiva per tal de corregir errades internes de fiscalització, i menys si això perjudica a tercers de bona fe com pot ser el contractista. D'aquesta manera i en casos de contractació menor d'escassa quantia, el trànsit jurídic es veu

FERNANDEZADVOCATS

reforçat i s'evita una tendència administrativa cap a la revisió de qualsevol mena de contractació verbal.

*El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni compromís d'actualització.

Per més informació o assessorament, contacti amb info@fernandezadvocats.es